

فقط ۵ تا ۱۰ درصد تعرفه دولتی

حوزه سلامت هم پاسخ واحدی نمی‌دادند. هرچند مدیران بخش‌های مختلف وزارت بهداشت تلاش داشتند تا با مصاحبه‌هایی مسئله را شفاف کرده و به این تشتت آراء پایان دهند؛ با این وجود علامت سوالی که در ذهن بسیاری وجود داشت شاید کمرنگ شده باشد اما کاملاً محو نشد.

کجای دنیا؟

روز گذشته رئیس‌جمهوری بار دیگر درباره هزینه درمان بیماران مبتلا به کرونا سخن گفت و همین سخنان، بهانه‌ای شد تا نظر عده‌ای از مدیران حوزه سلامت را در این خصوص جویا شویم.

رئیس دولت تدبیر و امید در صحبت‌های خود، رویکرد ایران در پرداخت هزینه‌های مربوط به درمان بیماری کووید ۱۹ را به نوعی منحصر به فرد دانست و گفت: «درمان و معالجه کرونا و مقابله با آن در جمهوری اسلامی ایران و درمان مهاجران به کشور و غیرایرانی‌ها به صورت مجانی انجام می‌شود. همچنین برای همه افراد مبتلا به کرونا یا بیماران غیرکرونا، تخت بستری، دارو و مواد غذایی وجود دارد.» حسن روحانی تصریح کرد: «یک جای دنیا را پیدا کنید که در آن درمان کرونا تمامش مجانی باشد. درمان کرونا در ایران مجانی است. هم برای ایرانی‌ها هم برای کسانی که به عنوان مهاجر در ایران زندگی می‌کنند.»

ادامه در صفحه ۹

مطرح شد که گاهی تا چند ده میلیون تومان را در برمی‌گرفت. این اخبار متناقض در کنار عملکرد برخی از مراکز درمانی به خصوص بعضی از بیمارستان‌های خصوصی در دریافت هزینه‌هایی به مراتب بالاتر از آنچه اعلام شده بود و همچنین اضافه شدن مبالغی بابت برخی از تجهیزات و داروهای گران قیمت و... به لیست هزینه‌های بیماران، نوعی بلا تکلیفی و شک و تردید را در بین مردم ایجاد کرد و کار به جایی رسید که اگر این سوال را مطرح می‌کردید که «هزینه درمان کرونا در ایران چقدر است؟» حتی فعالان بخش درمان و خبرنگاران

وزارت بهداشت با حضور در یکی از سلسله نشست‌های خبری مجازی که به همت روابط عمومی این وزارت برگزار می‌شد، توضیحاتی در این خصوص ارائه کرد. آن زمان قاسم جان‌بابایی متوسط هزینه درمان بیماران مبتلا به کرونا را برای هر پرونده ۴ و نیم میلیون تومان در بخش مراقبت ویژه و ۲ و نیم میلیون تومان در بخش عادی عنوان کرد اما گفت که ۹۰ درصد این مبالغ توسط بیمه‌ها پرداخت شده و بیماران تنها بین ۵ تا ۱۰ درصد هزینه‌ها را پرداخت می‌کنند.

با گذشت زمان البته اعداد دیگری هم در رسانه‌ها

این روزها، ویروس کرونا و بیماری کووید ۱۹ به یکی از واقعیات زندگی آدمیان در سراسر جهان بدل شده است؛ بیماری بسیار واگیری که تا به امروز نه واکسنی دارد، نه دارویی و نه درمانی. تنها و تنها «پیشگیری» و «رعایت پروتکل‌های بهداشتی» است که می‌تواند ما را از گزند آن ایمن بدارد. با این وجود گاهی مراودات و ارتباطات اجتماعی ناگزیر، می‌توانند درها را به روی این مهمان ناخوانده بگشایند و آنگاه که کرونا وارد بدن شخصی می‌شود، دیگر کاری ندارد که میزان فقیر است یا غنی، رئیس است یا مرفوس، تحت پوشش بیمه است یا نه و... از این روست که شاید بتوان گفت صرف‌نظر از خطرات و آسیب‌های جانی که کرونا تحمیل می‌کند، حالا دیگر درمان کووید ۱۹ هم به عنوان یک هزینه احتمالی در سبد مخارج خانوارها جای خود را باز کرده و بدیهی است که آنچه با معیشت و اقتصاد مردم در ارتباط باشد، اهمیت دوچندان پیدا می‌کند.

از این رو از نخستین روزهای شیوع کرونا در کشور، بحث میزان هزینه‌های درمان به صورت جدی مطرح شد. گو اینکه از ابتدا از سوی دولت عنوان شد که درمان بیماران مبتلا به کرونا در بیمارستان‌های دولتی رایگان خواهد بود، اما همه‌روزه اخبار ضد و نقیضی در رسانه‌ها منتشر می‌شد که نشان از یکدست نبودن عملکرد مراکز درمانی در این مورد داشت. اواخر فروردین ماه بود که معاون درمان

